

[Jes Schmidt.]

største virksomhed ligger, og fastlandet. Det tab af tid, som befolkningen efterhånden må tage, føles utåleligt, og det koster også flere penge, idet fragten er større for kunstgødning osv., som skal over til øen. Jeg vil derfor i dag tillade mig at spørge den højtærede minister, om han ikke finder, det er på tide, at man til trods for de sparebestrebelse, som vi alle sammen har stor forståelse for, ser én gang til på, om denne sag ikke kan fremskyndes. Vi skal have en bedre forbindelse fra Als til fastlandet, det er helt sikkert befolkningens mening om denne sag.

Hauustrup Clemmensen (KF):

Alle i denne sal er vel enige om, at bevarelse af beskæftigelse og af virksomheder er den kommende tids vigtigste, men utvivlsomt også vanskeligste opgave. Det er imidlertid ikke nok at konstatere en sådan enighed. Hvis ikke vilkårene for en stor og konkurrencedygtig produktion tilrettelægges således, at de virkelig lader sig opretholde både i landbruget og i byerhvervene, så skrider hele grundlaget for vor velstand og også for vor tryghed. Det ville være en klædelig nydannelser, hvis også erhvervslivets evig emsige og aggressive kritikere betænkte denne sammenhæng. Der er et interessefællesskab mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, netop fordi beskæftigelse og virksomheders overlevelse forudsætter, at der er et erhvervsklima, i hvilket der kan arbejdes.

Det må i denne forbindelse heller aldrig glemmes, at den danske erhvervsstruktur, igen både i landbruget og i byerhvervene, er en sådan, at der er overordentlig mange små og mellemstore virksomheder. Hvis man til eksempel ser på håndværket og den mindre industri med de ca. 90.000 virksomheder, der dér er tale om, så er det karakteristisk, at de i gennemsnit kun har ca. 5 ansatte. Det må også erkendes, at titusinder af disse selvstændige erhvervsdrivende har en mindre indkomst, en længere arbejdstid og en mindre tryghed end store grupper i det øvrige samfund.

Det konservative folkeparti forstår og hilser med glæde, at regeringen nu bedømmer beskæftigelses- og erhvervssituationen med den alvor, der bør være tale om, men vi beklager, at regeringen ikke på et tid-

ligere tidspunkt har taget stærkere initiativer til at få gennemført den aktive erhvervs politik, det konservative folkeparti måned efter måned har opfordret til. Først i de seneste uger og dage er man så småt begyndt at følge en del af disse forslag for at sikre arbejdspladser og virksomheder.

Vi har fra mit partis side lagt megen vægt på at få en så snæver kontakt som muligt netop med erhvervslivets forskellige dele, både med de mindre virksomheders ledere og medarbejdere. Vi har med glæde i folketingets erhvervsudvalg deltaget i to Marienborgkonferencer, hvor både industri- og håndværksproblemer har været taget frem. Vi har fra mit eget partis side taget initiativet til afholdelse af vel en 50-60 møder landet over for at sikre os at få netop så mange synspunkter frem vedrørende erhvervenes aktuelle problemer, som tilfældet overhovedet mulig gjorde.

Jeg tror næppe, jeg overdriver, når jeg siger, at der i mange kredse inden for erhvervslivet netop har været skuffelse over, at der ikke hurtigere er truffet beslutninger på disse områder. Ingen er i tvivl om, at den generelle økonomiske politik her spiller en stor rolle, og med de skattenedsættelser, der blev besluttet for kort tid siden i denne sal, skulle der forhåbentlig være, som mit partis ordfører netop også har understreget det, skabt forudsætning for den indkomstp politik, der er en helt nødvendig forudsætning for at bevare vores beskæftigelse og vores erhvervslivs overlevelsesmuligheder.

Men derudover vil jeg gerne på mit partis vegne opfordre regeringen til at tage en række yderligere initiativer. Det kan gælde både vedrørende erhvervenes indtjeningsmuligheder, vedrørende deres finansieringsmuligheder, vedrørende uddannelser og konsulentbistand. Vi har påpeget, at den prislovgivning, som vi i begyndelsen af indeværende kalenderår frarådede vedtagelsen af, i en række tilfælde er praktiseret meget hårdt, så den har givet alt for snævre indtjeningsmuligheder, ikke mindst for store dele af håndværket.

Vi finder det uheldigt, at man ved ankesager ofte må ofre meget store beløb for at få sin ret, og selv i sådanne tilfælde er det den pågældende erhvervsgruppe, der selv må afholde omkostningerne.

Vi var skuffede over, at der ikke i åbnings-